

Българските кметове по всички села се замъняватъ със сърби и ги принуждаватъ да турятъ въ общинския списъци вмѣсто „българи“ — „сърби“. Първо въ тая посока пострада с. Бразда, Скопско.

Назначения за директоръ на Б.Н.Банка въ Битоля Дръ Манчевъ е интерниранъ отъ сръбските власти (18-и февруари).

Въ Тиквешко е било забранено на башите да изпращатъ дѣцата си въ българската гимназия въ Солунъ и карали да ги изпращатъ въ Вѣлградъ. Вследствие на туй, сръбските власти отказвали издаване на листове за свободно пѫтуване до Солунъ по желѣзницата. Нѣкои отъ учениците отидоха скритомъ въ Солунъ по други пѫтища. Всички български училища въ селата сѫ затворени, а учителите пропъдени.

Сръбските власти въ Битолския вилаетъ не пропуснаха нито единъ български доброволецъ.

На 4-и Декември учителя въ Солунската Гимназия Лютфиеевъ, дошелъ въ родния си градъ Прилепъ да наvide своите и да се нарадва на свободата, участвувалъ между поканените Прилепски първенци на дадената отъ командаца на града по случай празника св. Варвара вечеря. Пили се много наздравици. Лютфиеевъ въ края на рѣята си самъ защото пиль и за храбрата българска армия и турилъ името на Царь Фердинандъ предъ това на Краль Петъръ, още сѫщата вечеръ, по даденъ знакъ на сръбските офицери, е билъ одушенъ отъ сръбските войници. „Това убийство, четемъ въ горѣ посоченото писмо, и по побуда и по начина на извршването му отъ органите на сръбската власть въ Македония ще бѫде паметно и историята ще го отбелѣжи като най-крупенъ актъ на сръбската варварщина отъ тоя вѣкъ.“

Въ Прилепъ на нѣколко пѫти е викалъ телалинъ че за напредъ който се каже българинъ ще бѫде затрѣлянъ.....

Вършеното отъ сърбите изглежда толкова по-печално, че е станало вече система.

Можемъ си представи какво ще бѫде положението на тия български кѫтове, които окончателно ще миннатъ въ сръбски рѫцѣ.